

Peran blos revisiterad

Jamtlands Tidning ger här en artikel skriven av Jamtamots kulturedaktör. Det är av obeskrivlig vikt att Jamtamot fortsätter utveckla det kulturella arv vi fått från både förfäder i föreningen men också de utanför densamma. Vår historia, vårt språk och vår själ ligger i de muntliga traditioner som förts vidare, antingen sedan urminnes tider eller också från en närmare forntid. Här följer en artikel som handlar om det senare alternativet. Håll till godo! /Br Red.

I en artikel i JT nr 1 – 2000 betitlad "Peran Blos" redogjorde Br Stj Oscarsson för den i Jamtamots sångbok klassiska potatisbluesen, och avslutade med orden:

Upphovsmannens text kan ha traderats i två riktningar. Den ena till gymnasiet på Flata, den andra till Wargentinskolan i Stan, och sedan blivit bearbetad av flera. Jag kan i skrivande stund inte presentera något slutdokument i frågan om upphovsmannen till Peran Blos och lika bra är det, för det sitter säkert Jamtar med mer information än mig som läser detta och gärna vill delge läsarna vad de vet.

Författare:

Br Stj Nisse "PM" Sjölander

Invald: 1976
Poster: Lekare 79-80
Gode 80-81

Efter att "Blosen" kommit upp i ett diskussionsforum på för gamla flatabor på Internätet så kände jag mig manad att fortsätta undersökningarna, därtill uppmuntrad också av Oscarssons ovanstående ord i JT, och kan nu därför delge Jamtamot de nya rönen.

Kort sagt: upphovsmannen är funnen!

När jag under min första termin i Jamtamot hösten 1976 fick höra Peran Blos sjungas på Mot blev jag förundrad. Den hade

"När jag under min första termin i Jamtamot hösten 1976 fick höra Peran Blos sjungas på Mot blev jag förundrad. Den hade jag ju hört sjungas på Flata många gånger redan i mitten av 1960-talet"

jag ju hört sjungas på Flata många gånger redan i mitten av 1960-talet, bl a av den sedan så kände trubaduren Kjell Höglund, samt den likaledes sedemera kände storfiskaren och älvräddaren Gunnar Westrin. Jag var helt övertygad om att Westrin hade skrivit den, samt att den kommit till Uppsala och Jamtamot via Br Stj Hasse Fladvad, som vikarierade som lärare på Vattudalsskolan i Strömsund i mitten av 60-talet, och då måste ha hört sången vid olika festiviteter på den tidens Flata. Br Fladvad står också som visans förmedlare i Sångboka. Senare kontakter med Br Fladvad visar att mina antaganden var helt fel. Enligt Br Oscarssons intervju med Westrin i JT-artikeln säger denne att han inte skrivit den, bara plitit på den tillsammans med en klasskompis från byn Strand strax utanför Flata, och

att grunden förmodligen kom från strandbons äldre bror.

Sune Arnesson, som Br Tage Levin angett som visans upphovsman i Wargentinskolans jubileumsskrift 1997 - Från Potifar till Internet, verkade ingen veta vem det var, inte

ens Br Levin själv. Jag har nu varit i kontakt med denne mystiske Sune Arnesson från Marieby, och han finns verkligen och lever i högsta grad. Han bor i Brunflo nu som pensionär, och säger sig säkert vara visans upphovsman. Sune skrev Peran Blues till en fest under sin tid på Försvarets Läroverk i Uppsala, omkring 1962. Han förde senare sången med sig upp till sin verksamhet som befäl

Br Stj Halvar, som här tycker att Motet svarar för dåligt: - Je hör dekk int!!

eller ; Åter till Perlanne

Perlänns Bloss

Text och musik: Sune Arnesson

på Jämtlands Fältjägerregemente – I5 där den användes ofta som allsång vid fester av olika slag. Enligt Sune så är den korrekta titeln "Perlänns Blues" och inte "Peran Blues". Och "jä, jä!" - yeah, yeah!, ett gångbart omkväde under The Beatles första år, är tillagt senare, det ursprungliga var en sorts doa-kör. Någon av flata-gängets bekanta kanske hörde den i fragment på I5 när de gjorde lumpen, och sedan gjorde man sin egen version av visan på Flata.

Sune berättade också att den nuvarande svenske kungen, under sin tid som kronprins i slutet på 60-talet, hade varit med på en mycket blöt efterfest på mässen på I5 och på morgonsidan sjungit med i doakören på Blossen med Sune som försångare. Han erbjöd sig också att komma på något Mot och sjunga sången vid tillfälle, när han har vägarna förbi vid någon av sina resor tur och retur Stockholm.

Sången är helt klart inspirerad av afro-amerikanska s k "work-songs", som ofta används av amerikanska armén, inte så konstigt med alla angelsaxismerna i texten då.

Det är väl för övrigt enda gången som det är riktigt tillåtet med anglosaxism i Jämtamot?

WHEN JE WENT OVER LÄNNAN - TOOL JA
JE REJV OPP EN STÄNN - TOOL JA
JE KÄRA HERRI MULLA - TOOL JA
JE HITTE E PEER - TOOL JA, TOOL JA,
TOOL JA, TOOL JA, TO
JA, JE HITTE FLEER.

JE STUPPE KNULAN TI FICKA - TOOL JA
AND SO JE WENT HOME - TOOL JA
JE FLOCKE FRAM EN KASTRULL - TOOL JA
JE SLEFFT TI E PEER - TOOL JA, TOOL JA,
TOOL JA, TOOL JA, TO
JA, JE SLEFFT TI FLER

(two months later.....)

NU ERE TOMT OPPÅ LÄNNAN - TOOL JA
THERE ISSNT A STÄNN - TOOL JA
Å HÅRRN YOU KÄRA
KÄRA KÄRA HERRI MULLA - TOOL JA
YOU CANT FIND A PEER - TOOL
JA,
TOOL JA, TOOL JA, TOOL JA, TO
INT EN ENDA KNUL

(PA TIM POM)